

Gând 4

Nichita Stănescu

Atunci va fi o poveste scurtă, o confesiune scurtă,
Acum doua-trei după-amieze, primesc un telefon de
la un necunoscut, care era îngrijorat că aş fi bolnav,
care era fericit că m-aş fi însănătoşit, mă rog... Şi-mi
spune un lucru care m-ă lăsat aşa... nemaipomenit
de bucuros. Mi-a spus, zice: bă, poete, zice, nu mor
caii când vor câinii. Şi-mi spun mie: ştii că are
dreptate, am spus eu, să ştii că omul ăsta are
dreptate. Păi nu mor caii când vor câinii! Şi, de
altfel...